

saat, at naar man ikke fik Kjøbenhavns Befæstning, saa maatte man være forberedt paa, naar der kom Krig paa, eller naar Krig truede, at kunne opkaste Forskandsninger eller Feltbefæstninger i Terrainen omkring Kjøbenhavn, og der var det da, at jeg mente, at den høitærede Minister skulde have sat Punktum. Derjom Høire havde stillet sig paa det Standpunkt, at vi skulde søge at være forberedte paa, at vi, om Krig maatte komme paa, hurtigt kunde opkaste Forskandsninger her og der, og at vi, om saa skulde være, kunde indkalde et ekstraordinært Opbud af de Værnepligtige, som da strax kunde tage Stovl og Spade i Haand og gaa ud og opkaste foreløbige Befæstninger, saa kunde vi have taltes ved om Sagen. Dette hører med under de 100,000 Mand. Under de 100,000 Mand hører med, at der ikke findes en Vig omkring ved Kysterne, undtagen vore raske Søgutter der strax ere rede til at anbringe en Pjece eller et eller andet Vaaben til Brug under Forsvaret. Forskjelligt af denne Slags vilde høre med derunder, saa at Fædrelandsfindet kunde komme rigtigt i Bevægelse, og jeg fastholder, hvad jeg yttrede dengang, nemlig, at naar Høire havde holdt sig til det, saa kunde vi have talt om Sagen. I Krigsministeriet maa man jo have forskjellige Planer tilrede. Angribes vi f. Ex. af en Fjende Syd fra, og vi have Hjælp af en Sømagt, der er større end Fjendens, saa at vi have Forbindelse mellem Landsdelene og kunne forsvare det østlige Terrain af det sydlige Sjælland, hvilket jo er antydet i en tidligere Betænkning, saa maa vi anlægge Forskandsninger f. Ex. i Elbodalen og ved Hindsøgvæl paa Fyen eller andetsteds. Jeg siger, at det vilde være en ukuelig Krigsbestyrelse, som ikke havde Planer tilrede for det Tilfælde, de skulde bruges, og jeg siger endnu, som jeg sagde dengang, at, selv om vi tage hundrede Beslutninger om, at der ikke skal opkastes Feltbefæstninger, saa ville de dog, naar Fjens Stund kommer, uden videre blive opkastede baade her og der, hvor Krigsbestyrelsen finder det fornødent. Hvad der kan hændes, naar Krigen kommer paa, er der Sagen af os, der kan sige Noget om eller gjøre noget Virkeligt imod. Dette vil jeg hævde, og jeg mener derfor, at man maa være forberedt paa alle Eventualiteter. Dette er Antydninger om et levende Forsvar for vort Land, men det er rigtignok i høi Grad forskjelligt fra de Planer, som gaa ud paa at udmagre vort Land i Fredstid, hvorved vi i en væsentlig Grad vilde forhindre al Udvikling baade paa det materielle og det aandelige Omraade, uden at jeg er istand til at se, at man derved vilde løfte vort Føll

eller være istand til at værges vort Land. Mere skal jeg ikke sige herom. Jeg takker for den Taalmodighed, hvormed man har hørt mig.

Thomsen: Jeg skal ikke imødegaa det Foredrag, vi nu hørte af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og jeg antager ogsaa, at Thinget vil være tilfreds dermed; thi det er klart, at skulde man imødegaa ethvert nyt Indlæg, der kommer, saa havde vi Udsigt til at forhandle 8 Dage endnu, men det gjør ogsaa mindre til Sagen, da det for en stor Del var Fremtidshilleder og militære Udsigter, han oprullede for os. Naar det ærede Medlem imidlertid stillede os i Udsigt den Nytte, vi kunde have af Landeværnet — som han kaldte det — af første og andet Opbud, havde jeg hellere set, at han praktisk havde sørget for, at dette Landeværn, Forstærkningen, virkelig kunde komme til Nytte, men hans Ord og Gjering stemmer ikke, her saa ganske sammen; thi han var jo netop en af dem, som for ikke meget længe siden negtede den af Regjeringen forlangte Bevilling til Forstærkningens Indkaldelse. Heller ikke skal jeg dvæle ved hans Bemærkninger om Bombardement fra Søiden; men jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa det Besynderlige i, at han nu er saa glad over, at man til Søbefæstningen har de 6 Kanoner til at dække sig mod et virksomt Bombardement, naar der i Betænkningen, som han har medunderskrevet, reises en Behreidelse mod den foreslaaede Landbefæstning, at det ikke er nok, at den skjærmer mod et saadant virksomt Bombardement. Jeg begjærede nærmest Ordet for at udtale mig om enkelte Punkter i det Foredrag, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds holdt i Lørdags, et Foredrag, der aabenbart gik ud paa at slaa, om jeg saa maa sige, en Slags Forsoningsbro mellem Anstuelser, som vare gjorte gjældende af det ærede Medlem fra Kjøge, og de Anstuelser, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har udtalt i Betænkningen, et Forsøg, der ganske vist viser, hvilke høist forskjellige Anstuelser der kunne rummes indenfor Flertallets Dagsorden og dets meget bevægelige Motiver. Jeg skal ikke komme ind paa de enkelte Punkter, der udførlig ere imødegaaede af Andre. Den høitærede Minister har jo imødegaaet det ærede Medlems Udtalelser, hvor han drog Officerernes borgerlige Stilling ind med og mente, at den Jane, de fulgte, kun var egoistiske Karlude. Jeg skal heller ikke indlade mig paa alt det, der er tilstræffelig oplyst af det ærede Medlem fra Randers (N.